

MODLITWA O NOWE RÓŻE RÓŻAŃCOWE

Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach (Mt 13, 31-32).

Modlitwa

Dziękujemy Ci, Boże, za niezwykły rozwój Żywego Różańca, jaki sprawiłeś na początku jego istnienia i prosimy Cię przez wstawiennictwo Pauliny Jaricot, abyś i dziś sprowadził dynamiczny rozwój tej modlitwy w naszych wspólnotach.

Rozważanie

Początki stowarzyszenia gromadzącego członków Żywego Różańca były skromne. Paulina pisała: „Ta instytucja zrodziła się w 1826 roku i przez jakiś czas pozostawała ukryta w ranach Jezusa ukrzyżowanego”. Te słowa nawiązują do sprzeciwów,

z jakimi spotkała się jej inicjatywa w wielu środowiskach. Kiedy wątpliwości zostały wyjaśnione, Żywy Różaniec zaczął się intensywnie rozwijać. Gromadził rzesze wiernych w różnych regionach Francji i poza jej granicami.

Paulina wszystkich zapala ogniem, który płonie w jej sercu. Pisze więc: „W górę serca! Nie zaprzatajmy ich już drobnymi osobistymi sprawami, nie wylewajmy więcej łez z powodu drobiazgów, rozważajmy wszystko z uczuciami Bożej miłości, obejmijmy cały świat modlitwami, które układamy: Jezus umarł za wszystkich ludzi. Pragnie On, by wszyscy zostali zbawieni, czemu mielibyśmy osłabiać swoje serca ciasniejszymi pragnieniami?”.

„Zbiór róż, jaki widzimy w tej praktyce, będzie przedstawiał obraz ogrodu, gdzie te piękne i delikatne kwiaty ze wszystkich stron wystawiają się na widok. Wonią zaś, jaka się z nich rozleje, będzie świętość, która pojawia się wszędzie po śladach stóp Jezusa i Maryi. Jeśli zaś wolimy zatrzymać się na cnotach, które jaśnieją tak wielkim blaskiem w życiu i śmierci Maryi i Jej Boskiego Syna, to słowo «różaniec» będzie oznaczało zbiór, piękno, słodycz tych cnót [...]”.